

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1246/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2396/24 од 08.10.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2396/24 од 08.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2396/24 од 08.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2396/24 од 08.10.2024. године, ставом прим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 212/21 од 26.02.2024. године, којом су одбијени тужбени захтеви тужилаца да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду које су тужиоци закључили у периоду од 03. – 06.02.2015. године, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу појединачно наведених коефицијента посла, закључених између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и сваког тужиоца појединачно, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, те одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) - ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана одлука у складу је са формираном праксом Врховног суда по којој спорне одредбе анекса уговора о раду нису ништаве, пошто су коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у овим општим актима прихватили, па када су анекси уговора о раду закључени пре 07.02.2015. године - када је ступио на снагу Посебни колективни уговор за Електропривреду Србије, нема места ретроактивној примени одредби тог Колективног уговора.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по одредби члана 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Предмет спора у овој парници је утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду који су тужиоци закључили са туженим и његовим правним претходником, у делу који се односи на коефицијент за одређивање основне зараде запосленог. Дакле, тужбени захтеви тужилаца не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у смислу одредбе члана 441. ЗПП, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били нужни за одлучивање Врховног суда у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић